

Danmark, og jeg mener derfor, at vi bør vente med at træffe en endelig beslutning om spørgsmålet, indtil den tværministerielle arbejdsgruppe har afsluttet sit arbejde, men det bliver altså her i løbet af foråret.

Hvis vi beslutter os for at give mulighed for at fjerne voldelige ægtefæller eller samlevere fra hjemmet, mener jeg dog under alle omstændigheder, at det bør være et domstolsanliggende. Tanken om at give de kommunale børn og ungeudvalg en kompetence på dette område kan jeg ikke tilslutte mig. Men jeg er meget positivt indstillet over for nye initiativer mod vold i familien. Jeg mener blot, at vi skal afvente anbefalingerne fra den tværministerielle arbejdsgruppe, der som sagt er i fuld gang med at overveje bl.a. de tiltag, som Kristeligt Folkeparti har foreslået.

Derfor kan regeringen på det grundlag, der foreligger i dag, ikke støtte beslutningsforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Efter mere end 30 års ansættelse i politiet må man jo sige, at når man læser det her, er det desværre nogle meget realistiske hverdagshistorier, der er beskrevet her, som hver dag finder sted i masser af tilfælde i hver eneste politikreds. Vi bliver tilkaldt, mand og kone er kommet op at slås, råber og skriger og er fulde, og børnene står og græder. Så kommer vi ud, og så tager vi manden med, så kan han dampe af i kachotten, og så sender vi ham hjem igen. Så er konen måske fortrukket med børnene til et krisecenter.

Jeg kan huske, at Hanne Reintoft for nogle år siden sagde, at det er i grunden mærkværdigt, at det er den voldelige mand, der bliver boende, og det er børnene og moderen, der flytter, og det er jo uomtvisteligt, at det er skævt, at det er på den måde, men det er jo ikke så let at løse.

Kl. 17.55

Erfaringen viser desværre også i mange af disse sager, og det er bare en af vanskelighederne set fra politiets synspunkt, at når vi så beholder ham, måske endda får ham varetægtsfængslet, hvis volden er grov, så sker der ikke sjældent det, at så kommer hun og vil have ham hjem.

Hvor har man dog haft mange sager gennem årene, hvor de er ulykkelige, de koner, over at sagen blev rejst, og hvor de fortæller, hvor godt de nu har det. Sådan er det ikke i alle sager, men det er også et perspektiv, der skal med, og som viser, at selv om vi kunne følge forslagsstillernes idé om at fjerne manden, så ville der i masser af sager ske det, at det tilhold, han ville få i samme forbindelse, omgående ville blive overtrådt af

konen. Det er et problem, vi ser daglig i politiet, og det skal jo altså også løses.

Det vil jeg meget gerne diskutere med hr. Jann Sjursen også i udvalget, men vi må jo sige, at den menneskelige natur i hvert fald på det punkt ikke kan ændres.

Spørgsmålet er så, hvis vi er enige i analysen af, at det er et skævt forhold, at det er kone og børn, der må fortrække, hvad sanktionerne så kan være. Jeg tror ikke på det med bortvisning også af de grunde, jeg lige har nævnt.

Men der er jo altså også et retssikkerhedsproblem, vil jeg sige til hr. Jann Sjursen. Jeg er fuldkommen enig med justitsministeren i, at hvis der overhovedet skulle være en sanktion, så skulle det være efter en domstolsprøvelse; men så var vi jo lige vidt, for hr. Jann Sjursens idé er, at der skal ske noget med det samme. Og det er jeg ikke uenig med ham i.

Men det er altså lettere sagt end gjort. Det er jo en meget indgribende foranstaltning at fjerne voksne, myndige mennesker hjemmefra. Det er jo at ligne med frihedsberøvelse. Derfor må der være de samme retssikkerhedsgarantier.

Men hr. Jann Sjursen peger uægtelig på et meget udbredt problem. Han har sat fingeren lige på den skinbarlige virkelighed.

At forestille sig, at en gerningsmand skulle kunne vælge mellem straf og psykolog, det kan vi altså ikke gå ind for. Det ville jo være en helt vanvittig ulighed i forhold til andre forbrydere, og skulle man så slippe anderledes, når man tæskede konen, end når man tæskede andre? Trods det gode formål kan vi ikke støtte det.

Jeg vil godt sige tak til ministeren for redegørelsen for de initiativer, der allerede er i gang, og med de bemærkninger vil jeg sige: Vi støtter ministerens redegørelse, men det forhindrer os jo ikke i i Retsudvalget at prøve at se, om der er nogle oplysninger, vi selvstændigt skal have indhentet og diskuteret.

Vi har stor sympati for formålet, men der er altså en lang række praktiske og retlige problemer ved forslaget.

(Kort bemærkning):

Morten Bødskov (S):

Fra Socialdemokratiets side er vi selvfølgelig enige i, at vold i familien skal forhindres, og det vil jeg komme tilbage til i min ordførertale. Især er vi optaget af børn, som oplever meget vold i familierne.

Og hvad er vold i grunden for en størrelse, når man taler om det inden for hjemmets fire